



İlke, nesnel gerçeğin belirgin özelliklerinin teoride ve uygulama faaliyetlerinde insana yol gösteren genel dayanak noktasıdır. Temel bilgi, temel düşünce, temel kural, grubun ya da kişilerin davranış biçimini belirleyen kurallar bütünü de diyebiliriz. **Kısaca olumlu, düzgün ve prensipli davranışlar bütünüdür.**

Bireysel yaşamda uyulabilme olasılığı yüksek olurken, siyasi yaşamda ilkesel duruş sergilemek hiç de kolay değildir. Bu davranışı sergileyemeyen siyasetçiler için uzman siyasetçiler, “**siyasi mezarlıkta yeri hazır**” gibi yakıştırmaya yollu ifadelerle selalarını okurlar.!

Hafızaları yokladığımız zaman siyasi mevtaları ve ilkesiz siyasetçileri çokça anımsarız. Kimileri de görevi başında mevta olmamış mı? Fakat “**kör ölünce badem gözlü olur**” deyimindeki gibi yaşarken bütün haltı yiyen siyasetçilerin ölünce ne kadar kutsal olduğu birde rakipleri tarafından anlatılmaz mı? İşte insanı çılgına çeviren de budur. Yetmişli yaşlarda olanlar görevdeyken koltuğunu kendiliğinden bırakan rahmetli Erdal İnönü'den başkasını anımsar mı.?

“**Dün dündür, bugün bugündür**” ifadesinin her şeyi haklı kılan siyasi atasözü sayılması ise yapılan yanlışların üstünün örtülmesidir.

Siyaset insanın doğasında vardır ve farklı ideolojilere sahip partiler seçimlerde ve sonrası yönetimde birliktelik yapabilirler. Bu birliktelik, iktidarın yerini koruma ve muhalefetin iktidar olması için yapılır. Ülkemizin içinde bulunduğu ağır şartlarda muhalefet için birliktelik zorunlu hale gelmiştir. Fakat bir araya gelenler ideolojilerini ve tabanlarını sahiplenerek ilkelerini unutmamalıdır. Aksi halde olumsuz durum yaratacak birliktelikler partiler ve ülke açısından istenmedik sonuçlar doğurabilir.

İçinde bulunduğumuz bir başka durum ise siyasetin parası olanların mesleği haline getirildiğidir. Durum varyata dayanınca yolsuzluklarda ayyuka çıkmaktadır. Genelde ve yerelde olsun kimi siyasetçi seçimi kazanınca önceliği harcadığını geri almaya veriyor. Bu zaman içinde alışkanlık yaratarak dosyalar dolusu yolsuzluğa dönüşüyor. Bu noktada ise **“helal olsun, çalışırsa da çalışıyor, bal tutan parmağını yalar, çalmayan var mı?”** gibi ifadelerle cehalet ile kadercilik işbirliği yaparak siyasetçilerin kirini temizlerken ülke kirletiyorlar.

Cehaletin ve bireyciliğin öne çıktığı toplumlarda siyasetten ilke beklemek de pek akıl karı değildir. Eğitimden kaçtıkça ve kalitesi düşürüldükçe cehaletin bayramı çoğalır ve bu döngü demokratik olmayan yönetimlerde el ovuşturma derecesinde mutluluk yaratır. Onun içindir ki her fırsatta eğitim kurumlarını kapatarak diplomalı cahiller yetiştirirler. Bunu hükümet yanlısı bir profesör **“ben cahil insanların ferasetine güveniyorum”** diyerek özetlemişti.

□ □ □ **Özellikle siyaset yapanların ilkeli ve sağlam karakterli olması gerekir. İlkesiz ve zaafı bulunanlar bürokraside olduğu gibi siyasette de toplum yararına başarılı olamazlar.** Uzmanlara göre zayıf karakterli insanlar:

-Kendileri olamaz yapmacıklı davranırlar.

-Hiçbir şeyin sorumluluğunu almadıkları gibi eleştiriye gelemmezler ve hatalarını kabul etmezler.

-Başkalarını suçlama eğilimleri çok yüksek olup, sürekli kendilerine acındırma halindedirler.

-Çabuk pes ederler ve güçleri başkalarından alırlar.

Makam mevki ve yönetimde söz sahibi olan insanların çoğu bu özellikleri taşıyorsa “**Horoz u çok olan köyün sabahı geç olur**” atasözü akla gelmelidir.!

Partilerin vekillik sıralaması yaptığı günlerde bütün partilere diyeceğim şudur: Siz siz olun **parmak kaldırırcılarını, ayak yalayıcılarını, siyaseti zenginleşme aracı görenleri içeri almayın ki parlamento da kişiliğine kavuşsun.**

Öyle kişileri sıralamaya koyun ki

“siyaset bir insanın uğraşabileceği en nitelikli iş” diyen Aristo’yu ve seçmenlerinizi utandırmayın.

Aksi durumda güvenilirliğinizi kaybederek önce teslimiyetçi duruma, uzun sürede ise halkın diline düşerek yalnızlaşırsınız.

Dün söylediklerini bugün inkar edenler ile sürekli eğri çizenlerin siyasi ilkeleri olamaz ve **un utmayın ki toplum nezdinde ölmeyen ilkeli insanların mezarları, insanların yüreğindedir.**

Gandhi’nin, **“Bizi yok edecekler şunlardır: İlkesiz siyaset; vicdanı sollayan eğlence; çalışmadan zenginlik; bilgili ama karakersiz insanlar; ahlâktan yoksun bir iş dünyası; insan sevgisini alt plana itmiş bilim; özveriden yoksun bir din anlayışı.”** ifadesi adeta yazının anafikrini oluşturmuş.